

# **Druhá nedeľa po Narodení Pána**

Komentár evanjelia na Druhú nedeľu po Narodení Pána. „A Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme uvideli jeho slávu“. Večné Slovo sa bez toho, aby prestalo byť Bohom, stalo človekom ako každý z nás. Nie je vzdialenou bytosťou, ktorá ľahostajne kontempluje ľudí: vtelil sa, aby nás spasil, aby sme Ho vždy milovali.

## **Evanjelium (Jn 1, 1-18)**

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo

skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali.

Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa Ján. Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby skrze neho všetci uverili. On sám nebol svetlo, prišiel iba vydať svedectvo o svetle.

Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. Bol na svete a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal. Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali.

Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle muža, ale z Boha.

A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca

jednorodený Syn, plný milosti a pravdy.

Ján o ňom vydal svedectvo a volal:  
„Toto je ten, o ktorom som hovoril:  
Ten, čo príde po mne, je predo mnou,  
lebo bol prv ako ja.“

Z jeho plnosti sme my všetci dostali  
milosť za milosťou. Lebo ak zákon  
bol daný skrze Mojžiša, milosť a  
pravda prišli skrze Ježiša Krista.  
Boha nikto nikdy nevidel.  
Jednorodený Boh, ktorý je v lone  
Otca, ten o ňom priniesol zvesť.

.....

## **Komentár**

Počas tohto vianočného obdobia s  
radosťou rozjímame nad pestrými  
opismi Ježišovho narodenia v  
evanjeliách. Ale dostávajú sa nám do  
rúk aj také texty, ako je ten dnešný,  
ktorý nás pozýva povzniesť sa nad

anekdotické a malebné detaily, aby sme sa zamysleli nad tým, čo všetko zahŕňa tajomstvo narodenia Ježiša Krista, a lepšie pochopili jeho význam a dôsledky pre náš život. Ide o obdivuhodný text, v ktorom sa harmonicky syntetizujú základy našej viery.

„Na počiatku bolo Slovo“: Slovo nie je stvorenie, ale niekto, kto existoval od večnosti. „A Slovo bolo u Boha (*ho Theós*)“: ide teda o osobu odlišnú od tej, ktorá sa v gréckom texte nazýva *ho Theós*, s členom, a ktorá sa vzťahuje na Otca, pôvodcu všetkého. Ale táto osoba, odlišná od Otca, bola tiež od počiatku „Bohom“ (v. 1), zdieľala jeho prirodzenosť. Evanjeliový text nás tak uvádza do intimity Trojice: jednej božskej prirodzenosti, v ktorej je rozdielnosť osôb. Zatiaľ sa nám hovorí o tom, z ktorého všetko pochádza (*ho Theós*), a o Slove.

Potom si pripomenieme prvú kapitolu Knihy Genezis, opis stvorenia sveta za sedem dní, a to, čo tam bolo povedané, sa objasní jednoduchým, ale veľmi hlbokým spôsobom. V tomto rozprávaní sa každý z dní začína takto: „Boh povedal... (nech je svetlo, nech je obloha, nech vyrastie zelená tráva na zemi atď.)“, a to, čo Boh povedal, sa hneď aj uskutoční: „a tak sa stalo“. Inými slovami, Boh stvorí všetko, čo existuje, tým, že vysloví svoje slovo, prostredníctvom svojho Slova. Preto sa teraz uvádza, že „všetko povstalo skrze neho (Slovo) a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo“ (v. 3).

No potom, a tu je to najväčšie, čo chcel Boh urobiť v plnosti času, prekvapujúca a nevídaná novosť: „Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami“ (v. 14a). Tá Božia osoba, ktorá je Slovom, prijala ľudskú prirodzenosť, takže bez toho, aby

prestala byť Bohom, stala sa človekom, ako každý z nás. Vtelil sa do konkrétnej a hmatateľnej osoby: Ježiša. Slová Jánovho evanjelia majú celú silu očitého svedka: „Uvideli sme jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy“ (v. 14b). „Nie je to učené slovo rabína alebo učiteľa zákona,“ zdôrazňuje Benedikt XVI, „ale vášnivé svedectvo pokorného rybára, ktorého v mladosti upútal Ježiš z Nazareta, počas troch rokov spoločného života s ním a ostatnými apoštolmi zakúsil jeho lásku – až sa sám označil za *učeníka, ktorého Ježiš miloval* –, videl ho zomierať na kríži a zjaviť sa vzkrieseného a spolu s ostatnými prijal jeho Ducha. Zo všetkých týchto skúseností, o ktorých rozjímal vo svojom srdci, vyvodil svätý Ján dôvernú istotu: Ježiš je vtelená Božia Múdrost', je jeho večné Slovo, ktoré sa stalo smrteľným človekom“ (Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 4-I-2009).

To všetko nám ukazuje, ako zdôrazňuje svätý Josemaría, že „Boh našej viery nie je vzdialenou bytosťou, ľahostajne pozorujúcou osudy ľudí: ich túžby, ich zápasy, ich úzkosti. Je to Otec, ktorý až tak miluje svoje deti, že posielal Slovo, druhú božskú osobu Najsvätejšej Trojice, aby sa stalo telom, zomrelo za nás a vykúpilo nás“ (*Ísť s Kristom*, bod 84).

V každom okamihu svojho života, už ako dieťa v betlehemských jasiach, nám Ježiš dáva poznať dobrotu, múdrosť, milosrdenstvo, nežnosť a veľkosť Boha. „Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodený Boh, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvesť“ (v. 18).

Francisco Varo

---

pdf | document generated  
automatically from [https://](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/)  
[dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/)  
[domingo-2-navidad/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/) (13.08.2025)